

ένδον

ένδον, επίρρ. [<αρχ. ἔνδον], ένδον·

- είμαι ένδον, (στη γλώσσα του στρατού) είμαι μέσα, δεν έχω πάρει άδεια εξόδου από το στρατόπεδο: «δε θα ῥθω μαζί σας σήμερα, γιατί είμαι ένδον». Αντίθ. είμαι εξόδου·

- εκ των ένδον, από μέσα, από τους εσωτερικούς παράγοντες μιας οργανωμένης ομάδας ή οργάνωσης: «το κόμμα υπονομεύεται εκ των ένδον»·

- μένω ένδον, (στη γλώσσα του στρατού), βλ. φρ. είμαι ένδον.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας